

Jak se jede survival bez hranic

Centrum měl první ročník závodu v Poněšicích, ale účastníci **brázdlili celým krajem**. Plavali v rybníce i v bazénu, stříleli, lezli, jezdili a trpěli

Survival, boj o přežití. Desátý ročník závodu dvojic s akademickým šampionátem a centrem v Poněšicích byl i prvním ročníkem survivalu bez hranic. S vozíčkáři, kteří nečekali žádný pardon. Věděli, že mohou být na trati i 24 hodin.

Na startu jich bylo devět a záhy osm. Jedna dvojice se přece jen necítila. Další dvě do cíle nedorazily. Ostatní byli v centru závodu v horní polovině startovního pole. Dvojice byla vždy s jedním chodícím, přesněji s chodákem.

V cíli vládl na první pohled pohoda. Jen únava závodníků byla patrná. Každá dvojice přijela na závěr závodu do cíle na kolech či na handbiku. Chodáči kola odložili a běželi k metě. Tam jim ředitel závo-

du Martin Pádívý nabídl sklenici piva a pogratuloval. To vše za aplausu všech v areálu. Následovaly polévka, guláš a ranec únavy.

Každá dvojice měla stejné uvítání. Možná i proto, že výsledky se počítaly i z bonusů a trestných minut za zvládnutí a nesplnění všech bodů. Někdo neměl razítka z kontrol na orientačním běhu, jiný nenášel kontrolu u dalších disciplín.

Nebo nezvládl úlohu, jak bylo třeba. Tu a tam jich dvojice vypustila a vsadila na čas. Či se bála, že by se zdržela a nedostala by se v termínu na další úlohu. Vždy šlo o to, kolik trestných minut si připsala po sčítání výsledků.

Celkem 14 disciplín a 20 kontrol kromě těch, které byly na orientačních etapách. Nebylo jednoduché

závod připravit a do detailu promyslet. I v tom je kumšt. Aby na sebe disciplíny navazovaly, aby se každý dostal tam, kam měl. Aby nebyly úlohy neřešitelné.

„Na handbiku se jelo dost kopců. Čím více jich bylo, tím byly i výjezdy náročnější.“

Karel Tunzer, účastník závodu

Závodilo se od 22 hodin a na stovku startujících čekala tma tmoucí. Při zataženém obloze a čase to v lesích. Ale také se závodilo hned v úvodu kolem rozsvíceného hlubokého zámku.

Nikdo neprohrál

Poražení nebyli, tak se survival nebere. Zvládnete ho a je vám dobře. Když se to nepovede, vůbec to není ostuda. Je to těžký boj.

Čtyřicetiletý stavební projektant Karel Tunzer se do cíle vrátil po dvanácti hodinách. Závod nedokončil. „Trápí mě úpony na ruce,“ říkal vozíčkář, který právě ruce nejvíce zatěžuje. Neriskoval.

„Potřebujete ty ruce a sílu všude. Na handbiku, při slaňování, v lodi,“ vysvětlil. Nyní odjíždí na dovolenou. „Proto pro mě platilo, že v nejlepším se má přestat.“

Ale ne že by si nezařadil. Prvních dvanáct hodin byly disciplíny nejtěžší. Při rostoucí únavě nebylo možné zatěžovat soutěžící stejně i ve druhé polovině závodu. To měli

více technické disciplíny. „Na handbiku se jelo dost kopců,“ připomněl Karel Tunzer. Průměr dvacítkou, dolů i sedmdesátkou. Nemáte šanci v autě handbiku stačit. „Čím více kopců bylo, tím byly i výjezdy náročnější.“

Ruce těžkly. „První tři disciplíny jsme dělali poctivě,“ ujistil. Jenže se závodilo ve členitém a kopcovitém kraji. Únava stoupala. Jeden okruh měřil také 40 kilometrů.

Když byl kolega na in-line bruslích a on jel na čtyřkolce, zabloudiv. „Po hodině hledání a jízdy křížem krážem to dál nešlo,“ dodal. „Zapomněl jsem si vzít buzolu a to byla chyba.“ Možná by pokračoval a závod dokončil. Ale i tak to byl výkon. Každý, kdo závodil, si potlesk zasloužil.

Michal Círmaci

FAKTA

Z propozic závodu

Start 1. etapy: Hromadný bikový přejezd s policejním předvojem ke startu další disciplíny. Samozřejmě je osvětlení odpovídající vyhlášce.

2. etapa: Shlukový orientační závod. V depu odkládáte kolo a dostáváte mapu se shluky. Libovolně pořadí shluků i kontrol, bez penalizace musíte mít všechny.

3. etapa: Vodácko - běžecký orientační běh. Ne všechny kontroly jsou dosažitelné ze břehu a opačně. Ne vždy nejkratší cesta ke kontrole je schůdná. Budte opatrní. **Vozíčkáři:** Berete pouze kontroly dosažitelné z vody. Vesty jsou povinné pro oba z dvojice.

4. a 5. etapa: Lezení a plavání. V depu si berete vybavení pro lezení a plavání. Nejprve je lezení, pak případně plavání, záleží na délce lezení. **Vozíčkáři:** Lezou s horním jištěním. **Případně plavání:** Dvojice plave dohromady až kilometr volným stylem v bazénu, střídá se minimálně po 50 metrech.

6. etapa: Orientační běh na horském kole přes vložení vsuvky, mimo jiné in-line brusle, orientační běh. **Vozíčkáři:** Jedou na čtyřkolce. Dostávají speciální mapu orientačního běhu. Dovezou na start in-line bruslí chodáka a pak každý absolvuje svoji disciplínu. V depu ševtín se zase potkají. Povinné vybavení a dodržování bezpečné jízdy. **Plavání:** Dvojice plave pohromadě, doporučené jsou vesty. Délka zhruba 800 metrů.

Technické disciplíny: Golf - na drivu bude mít každý dva cvičné, pak tři ostré pokusy.

Lanové centrum: Jen nízká lana na každé ze tří překážek. Máte dva pokusy. Při nesplnění bonusový okruh. **Vozíčkáři:** Vysoká lana. Po laně nahoru, lanovka, slanění zpět na zem. Těšte se!

Lukostřelba: Jako u golfu - dva cvičné a tři ostré pokusy. Při každém zásahu do žlutého odečítáte jeden ze šesti možných bonusových okruhů pro celou dvojici. **Vozíčkáři:** pět cvičných a pět ostrých pokusů. Stejně odečty bonusových okruhů.

Sportovní klub vozíčkářů: Trialový okruh na vozíku. **Vozíčkáři:** Nejedou, jezdí jen chodák. Dále znovu lana, ale jen vysoká, plavání zhruba 800 metrů, střelba, sprintový orientační běh.

Vozíčkáři: čtyřkolky v lomu. Lana a střelba jako chodáči. Bez plavání.

Z výsledků závodu

Přihlásilo se 58 párů, na startu jich bylo 50. **Závod dokončilo 47 dvojic.** Nedokončili dva týmy s vozíčkářem a jedna dvojice, kde byl úraz, zranění ruky. **Celkově vyhrál** tým Sport Umění Peří (Jaroslav Krajník - Pavel Kurz) časem 1 376 minut. **Směšené dvojice:** 1. TtaTT (Tereza Jirásková - Tomáš Stráský) časem 1 417. **Dvojice ženy:** 1. Hustovětve (Markéta Kuchařová - Martina Vrbová) čas 1 594.

Vozíčkář - chodák: 1. Prokr (Zdeněk Krupička - Petr Herink), čas 1 527, **celkově pátý nejlepší.**

Jihočeska se nezapřela. Dala se do závodění ve svém kraji

PONĚŠICE (mac) Jediná vozíčkářka na startu Jitka Burianová sklídila velký obdiv. „Pro mě je to největší hrdina závodu,“ řekla o ní Daniela Vrtišková ze sboru pořadatelů.

Jitka Burianová bývala v Českých Budějovicích. Nyní žije v Praze. „Chtěla jsem startovat i loni v nultém ročníku, ale nevyšlo to,“ říkala. Povedlo se až letos.

Ze závod dokončila, to nebrala nijak dramaticky. „Některé body jsme vynechali,“ říkala o sobě a svém parťákově Štěpánu Sladkém.

„Závodili jsme s tím, že si to chceme zkusit,“ dodala. Ani se jí v cíli nechtělo spát. „To moc ne,“ ujistila. Ani při závodě neusnala. „Čekala jsem, že to bude horší.“

Organizátory za takový závod ocenila. „Je to moc hezky připravená akce. Každý rok je tu něco nového, vždy tu připraví nějaké překvapení,“ pravila. „Ti, co do toho jdou, to mají rádi.“ Sama jinak nezavádí. Sportuje pro sebe, třeba chodí plavat. Ale Poněšice nevynechala a asi tu nebyla naposledy.

Krupička loni havaroval, ale dojel. Letos závod vyhrál



PONĚŠICE (mac) Fotografie z loňského roku, na které drží parťák Čestmír Procházka pomláceného rozesmátého Zdeňka Krupičku, se autoru Lukáši Pelechovi povedla.

Zdeněk Krupička loni přehnal začátek, jak říkal. „Byl jsem do toho tak zapálený, že hned tady po startu, když se vyjelo na hlavní silnici, jsem se snažil kluky dohnat.“ Je tam taková ošemetná levá zatáčka. „Jak jsem zaškolbrtnul předním kolem, vyhodilo mě to. Naštěstí jsem měl helmu a všechno dobře dopadlo.“

Pár stehů, jinak byl celý sedřený. Na zádech, na ruce. Na orientačním běhu u hlubokého zámku

krvácel a zavolali mu sanitku. „Chtěl jsem jet za každou cenu. Odvezli mě do Budějovic a tam jsem pana doktora uprosil, aby mi to co nejrychleji sešil.“ Vrátil se do závodu. Nabral trestné minuty za nesplněné úkoly a ještě byl třetí.

Letos kategorii vozíčkářů s Petrem Herinkem vyhrál. V součtu měl pátý nejlepší čas. Takový super výsledek není zadarmo. „Je to dřina. Hlavně na kole, na kterém tolik nejždím a ještě si ho půjčuju. Někteří kluci na něm trénují častěji,“ podotkl.

Kopcovitý terén mu také ubíral síly. „Tam se nejvíce člověk vyštaví,“ říkal. Chodáči jdou do pedálů, stoupnou na kole a pomohou si tělem. To vozíčkář nemůže. Stroj pohání jen rukama.

Ve sledge hokeji založil Spartu a často hraje celý zápas 3x15 minut bez střídání. Hráčů ve Spartě je málo. Hraje i v reprezentaci. „Tam je pořádek co se učít,“ prohodil. Sledge hokej je náročný. „Je to ale jednodušší než survival,“ ujistil všestranný sportovec.



Do lodi Jediná vozíčkářka v závodu Jitka Burianová se za tmy dostává do lodi.

2x Foto: Lukáš Pelech

Vítězové jsou zvyklí i na sto hodin

PONĚŠICE (mac) Vůbec nejrychlejší dvojice závodu v survivalu v Poněšicích, to nejsou žádní začátečníci. Pavel Kurz už vůbec ne. „Závodím třetí rok,“ uvedl jeho kolega Jaroslav Krajník.

Tenhle závod pro ně byl jednoduchý. Oběhli několik desítek kontrol v úvodním orientačním běhu a na vodu už šli jako první. Zůstali tam do cíle. „Myslíme si, že jsme vyhráli, protože jsme byli na všech kontrolách,“ prohodil v cíli absolutní vítěz Jaroslav Krajník.

„Jsme na sebe zvyklí. Jezdíme společně i dlouhé závody, adventure race.“ Ty jsou o dost těžší. V Ledci nad Sázavou se letos bude závodit na 75 hodin. Bude to ME. „Tenhle survival je zase rychlejší.“

Dva týdny před startem v Poněšicích byli na závodě ve Švýcarsku, kde závodili 87 hodin. Skončili ze zhruba třicetky týmů pátí. Tři celky byly české a také startovali Kanadane nebo Novozélandčané.

Loni byli Češi na mistrovství světa v adventure race ve Španělsku

devět. „To považuju za svůj zatím největší úspěch,“ řekl 23letý Jaroslav Krajník. V závodě byl jeho tým 127 hodin a 43 minut.

Je to sice souboj nonstop, ale každý tým si určí, jak bude odpočívat. V závodě byla také povinná čtyřhodinová přestávka v depu. „Dohromady jsme naspalí necelých šest hodin,“ upřesnil.

Češi dovedou všechno. Vytvořili i tady reprezentaci a perou se, sbírají zkušenosti. Survival v Poněšicích pro ně byl dobrou přípravou.

INZERCE

VÝSTAVA

ROŽMBERKOVÉ

ROD ČESKÝCH VELMOŽŮ A JEHO CESTA DĚJINAMI

Otevřeno denně včetně pondělí od 10 do 20 hodin

VALDŠTEJNSKÁ JÍZDÁRNA PRAHA

20. V. – 20. VIII. 2011

ROŽMBERSKÝ ROK
www.rozmberskyrok.cz
www.npu-cb.eu

NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV
SENÁT
národní galerie v Praze
ČESKÝ ROZHLAS
DNES